

Broderii de fantezie

CĂLĂTORII CU MĂTUȘA MEA, de Graham Greene. Dramatizare de

Giles Havergal • TEATRUL NAȚIONAL din BUCUREȘTI • Data reprezentației:

14 iunie 1998 • Versiunea românească, regia și ilustrația muzicală: Petre Bokor

• Decorul: Mihai Mădescu • Costumele: Luana Drăgoescu • Distribuția:

Carmen Stănescu (Mătușa Augusta), Mihai Fotino (Henry); în alte roluri: Cristina Deleanu, Alexandru Hasnaș, Eusebiu Ștefănescu, Carmen Ionescu, Silviu Biriș, Brândușa Mircea, Cesonia Postelnicu, Ion Ionuț Ciocia, Marius Florea Vizante, Cristian Crețu.

Cu o operă considerabilă și o viață bogată în experiențe și călătorii, Graham Greene a fost considerat "ultimul cronicar al conștiinței și neliniștii secolului al XX-lea" (William Golding). Născut în 1904, devine celebru cu ecranizarea unui roman al său, "Orient-express" (1943); apoi, altele i-au sporit notorietatea, pe marele și micul ecran: "Agentul secret", "Omul nostru din Havana", "Comedianții". Povestitor înzestrat, ingenios observator al destinelor și moravurilor de pe diferite meridiane, inspirat în stimularea ficțiunii cu date realiste și umor, Graham Greene publică, pe lângă romanele nume-roase, nuvele, cărți

de călătorii, autobiografice și pentru copii, studii, eseuri, cronici literare și de film. În 1953 debutează și ca autor dramatic cu comedia **Camera de zi**, apoi, parcă prinzând gustul, scrie în același gen **Sera, Amantul completent, Ciopliind o statuie, Întoarcerea lui A.J. Raffles**.

Publicată în 1969, "Călătorii cu mătușa mea" «e singura carte pe care am scris-o ca să mă amuz», spune autorul; «am încercat, scriindu-l (romanul – **n.n.**), mai mult râsul decât umbra». Posibil, noi nu l-am citit; avem însă imaginea dramatizării realizate de Giles Havergal, actor și

regizor la un teatru din Glasgow, care a și pus-o în scenă acolo în 1989. Dramatizarea este o relatare a principalului personaj masculin, Henry Pulling, despre întâlnirea lui cu Mătușa Augusta și itinerariul parcurs cu ea prin Brighton, Istanbul, Boulogne, Milano, Corrientes, Assuncion, într-o manieră epică destul de fidelă, cred, chiar ostentativă uneori (când păstrează amănuntele prozei, gen "i-am spus", "am întrebat-o", deși faptul e consumat în dialog).

Henry, fost funcționar de bancă, pensionat la cincizeci și ceva de ani, a trăit liniștit într-un univers mărginit, supus rigorilor

moralității. Și, deodată, la înmormântarea mamei sale, se întâlnește cu Mătușa Augusta, personaj de șaptezeci și cinci de ani, care a sfidat mereu moralitatea, excentrică, voluntară, aventuroasă. Ea îl atrage într-un univers "nemărginit", neprevăzut, riscant și inedit, într-o lume plină de contraste și senzații, care-i răstoarnă valorile stabile. Inclusiv ascendența, Mătușa Augusta dovedindu-se a fi mama sa naturală.

Ca să se amuze a pus-o în scenă și Petre Bokor, cu broderii colorate de fantezie și tandru umor, distribuindu-i în cele două roluri principale pe Carmen Stănescu și Mihai Fotino. Un joc de-a joaca teatrului, în care ne amuzăm și noi, bucurându-ne de eleganța și frumusețea actriței, tânără în spirit și vitalitate, spontană și impetuoasă, cu ape de diamant în expresie. Bonom, fin, inteligent, Mihai Fotino a descurcat cu discreție firele cam amestecate ale naratorului și eroului. Dintr-o distribuție de "arătări", apariții diverse și pitorești, notăm siguranța portretizării realizate de Cristina Deleanu și Eusebiu Ștefănescu și menționăm inspiratele schițe trasate de tinerii Marius Florea Vizante, Cesonia Postelnicu, Cristian Crețu, Ion Ionuț Ciocia.

Constantin Paraschivescu

Călătorii cu mătușa mea

Mihai Fotino și Carmen Stănescu

